

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iulie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Telenești din 04 decembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, declarat de către inculpatul

Turculeț Ștefan Anatolie, născut la 09 ianuarie 1968, originar și domiciliat în s.Negureni, r-nul Telenești.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.02.2015 - 04.12.2015,
2. Instanța de apel: 26.01.2016 - 30.03.2016,
3. Instanța de recurs: 03.06.2016 - 06.07.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 04 decembrie 2015, Turculeț Ștefan a fost condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 13 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Turculeț Ștefan în beneficiul lui Vrăjitor Feodora prejudiciul material în sumă de 30 000 lei și prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Turculeț Ștefan, la 09 octombrie 2014, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se la domiciliul lui Turculeț Boris din s.Negureni, r-nul Telenești, în mod intenționat, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict apărut spontan cu Vrăjitoru Vladimir, a aplicat violență fizică față de ultimul, manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, de la care ultimul a căzut jos la podea, unde Turculeț Boris, prezent la conflict, a intervenit în scopul curmării acțiunilor făptuitorului întreprinse în privința lui Vrăjitoru Vladimir, la ce, el a opus rezistență activă în privința lui Turculeț Boris, exprimată printr-o lovitură cu cotul mîinii în regiunea capului, provocîndu-i leziuni corporale, după care continuîndu-și intențiile infracționale, a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului victimei Vrăjitoru Vladimir, cauzîndu-i vătămări corporale grave, sub formă de traumă închisă a toracelui: fracturi directe a coastelor 7-11 cu deplasarea fragmentelor pe liniile axilară posterioară dreapta și scapulară dreapta cu hemoragii în mușchii intercostali, secționarea arterei intercostale între coastele opt și nouă, lezarea pleurei plămînelui drept, hemoragie în cavitatea pleurală dreapta-1400 cm³ cheaguri; infiltrat hemoragie în țesuturile pericraniene frontal stînga; plagă pe cap - frontal stînga, echimoze și excoriații pe față, echimoze multiple și confluențe pe torace și abdomen, echimoze pe brațul stîng, iar ca urmare al hemoragiei interne masive survenite în urma traumei închise a toracelui cu lezarea arterei intercostale și plămînelui drept, victima Vrăjitoru Vladimir a decedat la 11 octombrie 2014 la domiciliu său din s.Negureni r-nul Telenești.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Șt.Turculeț, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că sentința de condamnare este bazată doar pe declarațiile martorilor care nu au fost la fața locului, iar el nu a comis infracțiunea imputată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat.

Instanța de apel, analizând în ansamblu probele cauzei penale, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a ajuns la concluzia că acestea dovedesc vinovăția lui Șt.Turculeț în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, care se confirmă prin probele administrate la dosar și cercetate în ședințele de judecată, și anume declarațiile inculpatului, a martorilor B.Botnari, N.Botnari, A.Aramă, V.Nastas, D.Botnari, B.Turculeț, precum și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului în gospodăria lui V.Vrajitoru și B.Turculeț din 11.10.2014, al examinării medicale de constatare nr.347 din 12.10.2014, de examinare a obiectului din 21.10.2014, de confruntare între D.Botnari și B.Turculeț cu Șt.Turculeț, rapoartele de expertiză medico-legală nr.129 din 14.10.2014, nr.455 din 13.10.2014, nr.460 din 14.10.2014, nr.1048, 1049 din 30.12.2014, actele nr. 513a-2014 și 514a-2014 de expertiză psihiatrică legală din 23.12.2014, probe care, analizate în ansamblu, coroborează între ele, nu trezesc careva dubii și confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Totodată, instanța de apel a menționat că, declarațiile martorilor audiați în prima instanță și cercetate în instanța de apel, confirmă că anume inculpatul a comis infracțiunea imputată dar nu alte persoane, după cum indică acesta. Mai mult, argumentele inculpatului, precum că lipsesc martori oculari care ar confirma faptul maltratării de către el a victimei, au fost combătute prin declarațiile martorului D.Botnari, care s-a aflat la fața locului în momentul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță, întemeiat a apreciat critic declarațiile martorului B.Turculeț date în ședința de judecată, considerându-le ca o metodă de a-l ajuta pe fratele său și a-l exonera de răspunderea penală, deoarece acestea se combat prin declarațiile date în cadrul urmăririi penale, unde dînsul a indicat că anume Șt.Turculeț i-a aplicat lovituri victimei. Aceste declarații confirmă declarațiile date de martorii D.Botnari și B.Botnari, coroborînd și cu ansamblul de probe ce se conțin în materialele cauzei penale.

De asemenea, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată de prima instanță este echitabilă în raport cu cele săvârșite de inculpat, astfel că la stabilirea pedepsei s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de motivele acesteia, de persoana inculpatului, caracteristica de la locul de trai, condițiile de viață ale acestuia, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, circumstanțe prevăzute la art.7, 61, 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, care își va atinge scopul, va duce la corectarea și reeducarea acestuia, precum va restabili echitatea socială și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și de alte persoane.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el, invocînd că instanțele de judecată au dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei, cît și probelor administrate; declarațiile martorilor care au fost puse la baza hotărîrilor de condamnare nu sînt probe concludente și nu demonstrează vinovăția lui, deoarece aceștia nu au fost martori oculari; organul de urmărire penală a calificat greșit acțiunile sale, ignorînd principiul prezumției nevinovăției, acțiunile lui urmau a fi calificate în temeiul art.78 alin.(2) Cod contravențional, nefiind dovedit faptul că dînsul a prevăzut și a urmărit cauzarea leziunilor corporale grave victimei V.Vrăjitoru.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia reiese că dînsul consideră că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, iar acțiunile sale urmau a fi calificate în temeiul art.78 alin.(2) Cod contravențional, temeiuri prevăzute de art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care instanța nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportînd normele nominalizate la situația în cauză, Colegiul penal conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, iar reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele de fond, de competența cărora este stabilirea acesteia.

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel, ajungînd la concluzia corectă că anume Șt.Turculeț a săvârșit fapta prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal.

Temeiurile invocate de recurent referitor la nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii imputate, precum că nu dînsul i-a aplicat lovituri lui V.Vrajitoru, leziunile fiind provocate de către D.Botnari și de la faptul că victima a cazut jos și s-a lovit de bordură, nu pot fi reținute, deoarece atît prima instanță, cît și instanța de apel au motivat condamnarea acestuia prin faptul că, acuizarea a prezentat suficiente probe, care cu certitudine dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, și anume - declarațiile martorilor: - D.Botnari, care a relatat că fiind acasă la B.Turculeț împreună cu Șt.Turculeț și V.Vrăjitoru au consumat alcool, după ce V.Vrăjitoru l-a numit cu cuvinte necenzurate pe inculpat, acesta din urmă a început să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste torace; - B.Turculeț, care a relatat în cadrul urmăririi penale că între V.Vrăjitoru și fratele său Șt.Turculeț s-a iscat un conflict, la care ultimul a început să-i aplice lovituri cu pumnii victimei, acesta căzînd jos, iar inculpatul s-a aplecat asupra lui și continua să-i aplice lovituri cu pumnii peste tot corpul; - B.Botnari, N.Botnari, A.Aramă, care au declarat că l-au văzut pe V.Vrajitorul cu numeroase echimoze pe corp, ulterior victima le-a comunicat că a fost bătut de Șt.Turculeț și D.Botnari; - V.Nastas, medicul legist, care a comunicat că fracturile costale cu hemoragie internă ce au dus la decesul victimei nu puteau fi cauzate într-un interval de timp mai mare de 2-3 zile, plaga din regiunea frontală luată aparte, putea fi cauzată atît în urma lovirii cu obiect contondent, cît și în urma căderii corpului cu lovirea de un asemenea obiect sau o suprafață dură, însă este imposibil să fi fost fracturate cinci coaste în urma unei căderi; - procesele-verbale de cercetare la fața locului în gospodăriile lui V.Vrăjitoru și B.Turculeț din 11.10.2014, în cadrul cărora au fost depistate și ridicate urme evidente ale infracțiunii; - procesele-verbale a examinării medicale de constatare nr.347 din 12.10.2014, de examinare a obiectului din 21.10.2014, de confruntare între D.Botnari și B.Turculeț cu Șt.Turculeț; - rapoartele de expertiză medico-legală nr.129 din 14.10.2014, nr.455 din 13.10.2014, nr.460,

nr.1048, 1049 din 30.12.2014, potrivit căroră moartea lui V.Vrăjitoru a survenit în urma hemoragiei interne masive ca rezultat a traumei închise a toracelui cu lezarea arterei intercostale și plămînelui drept, iar la B.Turculeț au fost depistate echimoză pe brațul drept, la Șt.Turculeț - echimoză și excoriație pe mîini, echimoză pe umărul stîng; - actele nr.513a-2014 și nr.514a-2014 de expertiză psihiatrică legală din 23.12.2014, potrivit căroră Șt.Turculeț de maladii psihice nu suferă, în perioada comiterii infracțiunii era în stare de ebrietate alcoolică simplă, avea capacitatea de prevedere și deliberarea acțiunilor sale, fiind recunoscut responsabil.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui Șt.Turculeț, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de apel corect a apreciat critic declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, precum că leziunile corporale depistate la victimă sînt rezultatul aplicării lor de către D.Botnari și a lovirii victimei de bordură, deoarece potrivit procesului-verbal de confruntare între Șt.Turculeț și D.Botnari, acesta din urmă și-a confirmat declarațiile sale date anterior și a indicat că anume inculpatul i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul victimei, după care i-a amenințat pe el și B.Turculeț cu aplicarea forței fizice, în caz dacă vor anunța despre acest fapt. La fel, reieșind din procesul-verbal de confruntare între martorul B.Turculeț și inculpat, s-a dovedit faptul că V.Vrăjitoru în ziua cînd a venit la el acasă, nu era bătut și nu i-a spus că ar fi fost bătut de către D.Botnari, și nici nu a văzut ca acesta din urmă să-i fi aplicat lovituri victimei. Totodată, potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală nr.129 din 14.10.2014, moartea lui V.Vrăjitoru a survenit în urma hemoragiei interne masive ca rezultat a traumei închise a toracelui cu lezarea arterei intercostale și plămînelui drept, iar reieșind din declarațiile expertului rezultă că decesul victimei a survenit în urma leziunilor corporale aplicate de inculpat, fiind imposibilă fracturarea a cinci coaste în urma unei căderi.

Colegiul penal menționează că argumentele inculpatului, precum că nu a fost dovedit faptul că dînsul a prevăzut și a urmărit cauzarea leziunilor corporale grave victimei V.Vrăjitoru, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii imputate, iar acțiunile sale urmau a fi încadrate în prevederile art.78 Cod contravențional, nu pot fi reținute, deoarece înaintînd versiunea dată dînsul încearcă să ducă în eroare instanțele de judecată cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă. Totodată, se atestă că, motivele invocate, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel, iar instanța de recurs poate interveni în soluția instanței de apel, doar în cazul în care se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Prin urmare, motivele invocate de recurent ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că incorect au fost apreciate declarațiile martorilor și actele cauzei, Colegiul penal le respinge ca fiind inadmisibile. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Din acest punct de vedere se consideră neîntemeiată trimiterea făcută de recurent la art.427 alin.(1) pct.8), 12 Cod de procedură penală, neexistînd o careva eroare de drept.

Reținând prevederile sus-menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Turculeț Ștefan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu